

El Carlit, des de l'estany de Lanós. Foto Josep Castells

Acabarem l'excursió en aquesta població, molt característica per les aigües sulfuroses termals que han propiciat un cert desenvolupament turístic.

El vespre tinguérem una conferència sobre la flora i la vegetació de la Cerdanya a càrrec d'en Joan Jaume Amigó i tot seguit es realitzà la inauguració oficial del 24è Aplec amb diversos parlaments dels organitzadors i

de les entitats i organismes col.laboradors.

Per després de sopar hi havia un recital de cançons a càrrec del cantant cerdà Eric el Català i després l'animació d'un grup musical d'Occitània.

El dissabte s'aixecà amb un dia esplèndid. Degut a la supressió de l'excursió a la Portella Blanca gairebé tothom es concentrà a l'excursió dels estanys de Lanós.

Sortírem del poble de Portè sota el coll de Pimorent, el seu nom vol dir porta petita, o portesa, i finalment prendria el nom actual. La seva activitat principal és el turisme, atret especialment per l'estació hivernal de Portè-Pimorent.

L'excursió s'enfilava pel torrent de Fontviva, que recull aigües de tota la vessant nord del Carlit i també l'estany de Lanós. El sender anava guanyant alçada enmig d'unes boniques pinedes de pi negre, que al ser recobertes per la neu del dia abans donaven a l'entorn un paisatge de postal. Dinàrem a tocar de la presa de l'estany de Lanós un dels més grans del Pirineu amb 6 kilòmetres de perímetre, tot gaudint de les vistes sobre les muntanyes que l'envolten. El Carlit, pic del Castell, Puig de la Grava, Pic de Madides, Puigpedrós de Lanós i les serres més llunyanes del Cadí, Andorra i l'Aireja. Férem el retorn seguint el GR-7 per la serra de Fontviva i tornant novament per Portè.

Els que varen anar a l'altra excursió a peu que acabava a l'Ermitatge de Font Romeu, així com els de l'excursió cultural, pogueren assistir a la tarda al cant coral del grup "Les Camilleres". Creat el 1970 amb el desig de reviuere i difondre les tradicions antigues de la Cerdanya, com les cantades de

interessants dels diversos pobles de l'Alta Cerdanya .

Cal dir però que un condicionant de la selecció de les excursions ens va venir donat a causa de la meteorologia. Les previsions per aquells dies anunciaven temps inestable, i això es complí a mitges, ja que divendres i diumenge va ploure però malgrat tot ens va deixar realitzar les excursions programades. El dissabte va fer bon dia, i únicament es suprimí l'excursió de major altitud, que pujava a la Portella Blanca d'Andorra, ja que l'aigua del dia anterior allà havia estat neu i això podia ocasionar dificultats excessives.

Pel divendres 13 optarem per l'excursió que sortint del lloc d'acampada a Iravalls ens portà fins el poble de Dorres. Tot i que fou una excursió no massa llarga, déu ni do del desnivell. La primera part fou una llarga pujada per les vessants del pic Mollet (2.288 metres), i passant seguidament pels poblets de Bena, Feners i Brangolí on visitarem un dolmen allà existent, tot dins el municipi d'Enveig, per passar després al municipi de Dorres. El dia era rúfol i ennuvolat, a estones anava plovisquejant, cosa que ens impossibilità de gaudir d'unes vistes magnífiques de la Cerdanya, ja que al ser a les ales meridionals del Carlit, oferia segurament una talaia privilegiada. El paratge era erm i pedregós únicament aprofitat com a pasturatges. Es veien arreu blocs granítics, molt utilitzats en la construcció de les cases, a les valls i torrenteres s'hi veien arbres. Dinàrem a l'ermita de la mare de Déu de Belllloc, que a causa del mal temps era l'únic lloc a recer que teníem. És d'una sola nau, coberta en part per una volat i en part per un embigat de fusta, l'absis orientat a llevant data del segle XII i albergava una venerada imatge que avui es conserva a l'església parroquial de Dorres.